

турцитѣ и сж завладѣли Видинъ. Тѣ заварили „Бабинитѣ Видини кули“ съвсемъ очукани отъ вѣковетѣ, та ги изградили наново. Ето затова тази срѣдновѣковна цитадела въ сегашния си видъ е сравнително, отъ по ново време.

Сжщинската Видинска крепостъ, обаче, е изградена въ още по-ново време. Въ началото на миналото столѣтие въ Турция станали голѣми размирици. Тогава видинскиятъ турски управителъ Пазвантоглу се дигналъ противъ султана въ Цариградъ и си образувълъ свое царство. Столицата на това ново царство билъ Видинъ. И Пазвантоглу се погрижилъ за безопасността на тази своя столица; той я опасалъ съ крепостни „стени“. Работили сж тукъ нѣколко години хилядници българи. „Стени“ заграждатъ стария градъ Видинъ (североизточната частъ на възвишението, върху което е построенъ градътъ). „Стенитѣ“ почватъ отъ Дунава на близо единъ км. подъ „Бабинитѣ Видини кули“ и свършватъ далечъ на северъ, пакъ на Дунава. Тѣзи „стени“ сж въ сжщностъ единъ много широкъ и много дълбокъ ровъ, странитѣ на който сж иззидани съ дѣлани камъни. Задъ ровътъ се дига една стена доста висока и толкова дебела, че по нея може да се разминатъ два камиони... Ето тоя ровъ и тая зидана много широка стена опасватъ цѣлия старъ градъ. А не е и само това! Когато трѣбва, пуца се вода отъ Дунава, та ровътъ се изпълва... Какъ може да се превземе такъвъ градъ, какъ може да се влѣзе въ него?

„Стенитѣ“ на Пазвантоглу ограждатъ стария градъ, който се състои отъ два квартала: еврейски и турски. Цѣлата тази частъ се нарича „кале“. Срѣдъ еврейския кварталъ има българска черква, която при освобождението бѣше единствената въ града. А въ